

„Du som har tændt millioner af stjerner“

Du, som har tændt mil - li - o - ner af stjer - ner,
tænd i vort mør - ke en tin - dren - de tro. Du er vort lys, og du
vog - ter og væer - ner os, så vi so - ver i tryg - hed og ro.

2. Dank für den leuchtenden Tag, der vergangen, / teures Geschenk, welches du uns gemacht. / Bitte vergib, was wir Böses begangen, / was wir an Gutem nicht haben vollbracht!

3. Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte, / hver gang du gjorde vort liv til en fest. / Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte, / du ved alene, hvad tjener os bedst.

4. Dank für die Freunde in unserem Leben, / wenn unser Weg war beschwerlich zu gehn. / Hilf uns, Herr, Mutlosen Stärke zu geben, / und in den Schwachen dich selber zu sehn!

5. Du, som har tændt millioner af stjerner, / mørket i verden vil du byde trods. / Du er vor Far, den, der vogter og værner, / lys i det mørke, som kommer fra os.

„Danke“ / „Tak, Gud“

1. Dan - ke für die - sen gu - ten Mor - gen,
dan - ke für je - den neu - en Tag.
Dan - ke, daß ich all mei - ne Sor - gen auf dich wer - fen mag.

1. Danke für diesen guten Morgen, / danke für jeden neuen Tag. / Danke, dass ich all meine Sorgen auf dich werfen mag.

2. Tak, Gud, for mine gode venner, / tak, Gud, at nogen elsker mig. / Tak, Gud, at også mine fjender elsker er af dig.

3. Danke für meine Arbeitsstelle, / danke für jedes kleine Glück. / Danke für alles Frohe, Helle und für die Musik.

4. Tak, Gud, for glæden ved at slide, / tak, Gud, for leg og dovneri. / Tak, Gud, at jeg hver dag kan vide at jeg har værdi.

5. Danke, daß ich dein Wort verstehe, / danke, dass deinen Geist du gibst. / Danke, daß in der Fern und Nähe du die Menschen liebst.

6. Tak, Gud, for det dit ord har sagt mig, tak, Gud, for hjælp når jeg er svag. Tak, Gud, for glæden ved at leve, denne lyse dag.

„Det er så yndigt at følges ad for to“

Det er så yn-digt at føl- ges ad for to, som ger-ne vil
sam-men væ-re; da er med glæ-den man dob-belt glad og
halvt om sor-gen så tung at bæ-re; ja, det er gam-men at
rej-se sam-men, at rej-se sam-men, når fje-der-ham-men er
kær - lig - hed, er kær - lig - hed.

2. Det er så hyggeligt allensteds, / hvor små og store har ét i sinde, /
og det, som drager de store læs, / i hjertekamret er inderst inde; /
ja, det er gammen / at holde sammen, / når ja og amen /
er hjertets sprog.

3. Det er så herligt at stole på, / vi har en Herre, som alting mægter, /
han os ej glemmer, når vi er grå, / hans nåde rækker til tusind slægter; /
ja, det er gammen, / at alle sammen / er ja og amen / Guds nådes ord.

4. Det er vemodigt at skilles ad, / for dem, som gerne vil sammen være, /
men, Gud ske lov! i vor Herres stad / for evig samles de hjertenskære; /
ja, det er gammen / at leve sammen, / hvor ja og amen /
er kærlighed.

5. Hvert ægtepar, som med kærlighed / i Jesu navn holder bryllupsgilde, /
skønt alt i verden går op og ned, / skal finde tidlig og finde silde: /
Det er dog gammen / at sidde sammen, / hvor arneflammen / er kærlighed.

„Geh aus, mein Herz, und suche Freud“

1. Geh aus, mein Herz, und su - che Freud
in die - ser lie - ben Som - mer - zeit
an dei - nes Got - tes Ga - ben;
schau an der schö - nen Gär - ten Zier
und sie - he, wie sie mir und dir
sich aus - ge - schmü - cket ha - ben,
sich aus - ge - schmü - cket ha - ben.

2. Hvert træ nu pranger med sit løv, / og jorden dækker til sit støv / med sommergrønne klæde, / og skønnere er liljens dragt / end Salomon i al sin pragt / på gyldne kongesæde, på gyldne kongesæde.

3. Højt svinger sig de lærker små, / og duerne fra dunkle vrå / i skov og mark sig fryder, / og nattergalen, hør engang! / nu synger glad sin vekselsang, / så bjerg og dal genlyder, / så bjerg og dal genlyder.

4. Die Glucke führt ihr Völklein aus, / der Storch baut und bewohnt sein Haus, / das Schwäblein speist die Jungen, / der schnelle Hirsch, das leichte Reh / ist froh und kommt aus seiner Höh / ins tiefe Gras gesprungen, / ins tiefe Gras gesprungen.

„Herr, vor dein Antlitz treten zwei“

1. Herr, vor dein Ant - litz tre - ten zwei,
um künf - tig eins zu sein
und so ein - an - der Lieb und Treu
bis in den Tod zu weihn.

2. Sprich selbst das Amen auf den Bund, / der sie vor dir vereint; / hilf, daß ihr Ja von Herzensgrund / für immer sei gemeint.

3. Zusammen füge Herz und Herz, / daß nichts hinfort sie trennt; / erhalt sie eins in Freud und Schmerz / bis an ihr Lebensend.

„Lobe den Herren“

1. Lo - be den Her - ren, den mäch - ti - gen Kö -
lob ihn, o See - le, ver - eint mit den himm -
nig der Eh - ren, Kom - met zu - hauf, Psal - ter und
li - schen Chö - ren. Kom - met zu - hauf, Psal - ter und
Har - fe, wacht auf, las - set den Lob - ge - sang hö - ren!

2. Lobe den Herren, der alles so herrlich regieret, / der dich auf Adellers Fittichen sicher geführet, / der dich erhält, / wie es dir selber gefällt; / hast du nicht dieses verspüret?
  3. Lobe den Herren, der künstlich und fein dich bereitet, / der dir Gesundheit verliehen, dich freundlich geleitet. / In wieviel Not / hat nicht der gnädige Gott / über dir Flügel gebreitet!
  4. Lobe den Herren, der sichtbar dein Leben gesegnet, / der aus dem Himmel mit Strömen der Liebe geregnet. / Denke daran, / was der Allmächtige kann, / der dir mit Liebe begegnet.
  5. Lobe den Herren, was in mir ist, lobe den Namen. / Lob ihn mit allen, die seine Verheißung bekamen. / Er ist dein Licht, / Seele, vergiß es ja nicht. / Lob ihn in Ewigkeit. Amen.
-

„Nun danket alle Gott“ / „Nu takker alle Gud“

1. Nun dan - ket al - le Gott mit Her - zen, Mund und
der gro - ße Din - ge tut an uns und al - len
Hän - den,
En - den, der uns von Mut - ter - leib und Kin - des - bei - nen
an un - zäh - lig viel zu - gut bis hier - her hat ge - tan.

2. Der ewigreiche Gott/ woll uns bei unserm Leben / ein immer fröhlich Herz / und edlen Frieden geben / und uns in seiner Gnad / erhalten fort und fort / und uns aus aller Not / erlösen hier und dort.
3. Lob, Ehr und Preis sei Gott / dem Vater und dem Sohne / und Gott dem Heiligen Geist / im höchsten Himmelsthronen, / ihm, dem dreieinigen Gott, / wie es im Anfang war / und ist und bleiben wird / so jetzt und immerdar.

dansk:

Nu tak-ker al-le Gud med hjer-te,
som o-ver-flø-digt godt os u-for-
mund og hæn-der, som os fra mo-ders liv
skyldt til-sen-der,
og før-ste barn-doms-stund i alt vor
lev-neds tid vel-sig-ned man-ge-lund!

1. Nu takker alle Gud / med hjerte, mund og hænder, /
som overflødig godt / os uforskyldt tilsender, /
som os fra moders liv / og første barndomsstund /
i alt vort levnedstid / velsigned mangelund!

2. Den evig rige Gud, / han os fremdeles give /
fred og frimodighed, / mens vi er her i live, /
så vi i nåde stå / hos ham og på vor bøn /
få hjælp i nød og død, / til sidst hans nådeløn!

3. Gud Fader med Guds Søn / og Helligånd tillige /
ske tak og lov og pris / i høje Himmerige! /
Treenig Gud, som var / og er og bliver, dig /
vort takke-offer frem / vi bær' ydmygelig.

"Strahlen brechen viele" / "Flammerne er mange"

1. Strah - len bre - chen vie - le aus ei - nem Licht.
Un - ser Licht heißt Chri - stus.
Strah - len bre - chen vie - le aus ei - nem Licht -
und wir sind eins durch ihn.

2. Zweige wachsen viele aus einem Stamm. / Unser Stamm heißt Christus. / Zweige wachsen viele aus einem Stamm - / und wir sind eins durch ihn.

3. Gaben gibt es viele, Liebe vereint. / Liebe schenkt uns Christus. / Gaben gibt es viele, Liebe vereint - / und wir sind eins durch ihn.

4. Dienste leben viele aus einem Geist, / Geist von Jesus Christus. / Dienste leben viele aus einem Geist - / und wir sind eins durch ihn.

5. Glieder sind es viele, doch nur ein Leib. / Wir sind Glieder Christi. / Glieder sind es viele, doch nur ein Leib - / und wir sind eins durch ihn.

dansk:

Flam-mer-ne er man-ge, ly - set er ét,
ly - set - Je - sus Kris-tus. Flam-mer-ne er
man-ge, ly-set er ét, vi er ét i ham.

1. Flammerne er mange, lyset er ét, / lyset - Jesus Kristus, / flammerne er mange, lyset er ét, / vi er ét i ham!

2. Grenene er mange, træet er ét, / træet - Jesus Kristus, / grenene er mange, træet er ét, / vi er ét i ham!

3. Gaverne er mange, Ånden er én / én i Jesus Kristus, / gaverne er mange, Ånden er én, / vi er ét i ham!

4. Kaldene er mange, Herren er én, / Herren Jesus Kristus, / kaldene er mange, Herren er én, / vi er ét i ham!

5. Lemmerne er mange, kroppen er én, / Jesu Kristi kirke, / lemmerne er mange, kroppen er én, / vi er ét i ham!